

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

den alder, hvor behovene for pasning, hjemmehjælp, plejehjemspladser osv. melder sig. Udgifterne er allerede i dag enorme, og de bliver ikke mindre. I lørdags opgjorde Jyllands-Posten, at udgifterne i år løber op i ca. 7,4 mia. kr. eller en tredobling siden 1988, og Jyllands-Posten fremhævede, at også udgifterne for kommunerne er inde i en meget stærk stigning – et forhold, der hidtil har været delvis benægtet eller i alt fald fortiet fra regeringens side. Alene udgifterne til at uddanne flygtninge og tilbyde dem beskæftigelse er steget til 1,2 mia. kr. i kommunerne sidste år. Det er vældig mange penge, ikke kun for kommunerne og for staten, men også for de lønmodtagerfamilier, pensionister og andre, som skal betale for det. For den enkelte lønmodtagerfamilie løber det op i ganske mange tusinde kroner på årsbasis som bidrag til disse aktiviteter, som Folketinget – uden om Fremskridtspartiet, skal det retfærdigvis siges – har valgt at vi skal påtage os.

Men udgifterne vil blive endnu større. Det Fri Aktuelt, ministerens partiblade, annoncerede i torsdags – det var i lederartiklen – at nu måtte man forberede sig på endnu flere udgifter. Det Fri Aktuelt skrev, at nu må vi holde op med at behandle de bosniske flygtninge på allerbilligste discountfacon, som vi hidtil har gjort det.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig med sit partiblade i, at Danmark indtil i dag har behandlet de bosniske og måske også andre flygtninge på allerbilligste discountfacon. Og hvis det synspunkt er rigtigt, hvor meget skal man så budgettere med i kommunerne? Hvor meget skal befolkningen budgettere med i udgiftsførøgelser på finansloven og på de kommunale budgetter blot for 1995? Det håber jeg ministeren vil prøve at svare på.

Det, der har været nævnt flere gange, især af Venstres og De Konservatives ordførere, og som jo er helt indlysende rigtigt, er, at assistance i nærområderne er langt, langt det mest økonomiske. Hver eneste krone, der ydes, rækker mange gange længere, når den ydes i nær-områderne; det støtter vi fuldt og helt fra Fremskridtspartiets side.

Jeg vil gerne sige, at det, som vi synes der savnes meget i dansk flygtningepolitik, er en overordnet planlægning. Det gjaldt i den tidligere regerings tid, og det gælder i den nuværende regerings tid.

De helt grundlæggende spørgsmål, som man naturligt må stille, hvis man vil tage imod 10.000, 15.000, 20.000 flygtninge om året, er vel: Hvor store midler, hvor store ressourcer er vi i stand til at afsætte? Hvor mange mennesker kan vi hjælpe med disse ressourcer? Hjælper vi bedst i nær-områderne eller her i landet? Er familiesammenføringsreglerne rimelige, når de kobles sammen med asylreglerne? Der er en lang række spørgsmål, der ikke er tilstrækkelig belyst.

Jeg vil slutte med at sige, at det, der efter Fremskridtspartiets opfattelse er det værste ved etableringen af de mange flygtningelandsbyer og -centre, er, at det demokratiske, det folkelige grundlag ikke er i orden. Det viser debatten overalt i landet. Fremskridtspartiet er enig i, at en folkelig debat – som flere ordførere har været inde på – er nødvendig. Men vi mener, at den offentlige debat, den folkelige debat, må gå længere end til blot at være en debat. Vi mener, at den bør munde ud i en folkelig stillingtagen, en folkeafstemning.

Jeg har derfor den ære på Fremskridtspartiets vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at der mod befolkningens ønsker ikke må etableres flere flygtningelandsbyer og flygtningecentre i Danmark.

For at sikre, at regeringen, amter og kommuner kan danne sig et korrekt indtryk af befolkningens synspunkter, opfordrer Folketinget regeringen til at foranstalte en folkeafstemning om relevante temaer i Danmarks flygtningepolitik senest i forbindelse med folketingsvalget i 1994.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 56).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for det svar, som ministeren har givet her i dag. Jeg siger det med lidt beundring i stemmen, for jeg synes, at det måtte være vanskeligt at give et svar på så tynd en forespørgsel, som denne jo i virkeligheden er.